

ASEAN Prosecutor Community

จุดสารประชาคมอัยการอาเซียน THAILAND

No.15 - July 2020

<http://www.asean.ago.go.th>

E-mail : asean.ago@gmail.com

Justice in Pandemic

“One Vision, One Identity, One Community”

“หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม”

In this issue:

- P3** --- Office of the Attorney General hosted a seminar on “COVID-19 and the Domestic and Family Violence”
- P9** --- The Communicable Diseases Act B.E. 2558 (2015)
- P16** --- Our Achievement in Dealing with COVID-19 Pandemic in Thai Prisons
- P20** --- The Rule of Law and Law Enforcement during COVID-19 Crisis
- P22** --- Successful International Cooperation in Extradition during the COVID-19 Pandemic
- P26** --- Establishment of the South East Asia Justice (SEAJust) Network
- P32** --- Impact of COVID-19 on Crime
- P36** --- ASEAN Prosecutor Community News

Office of the Attorney General hosted a seminar on “COVID-19 and the Domestic and Family Violence”

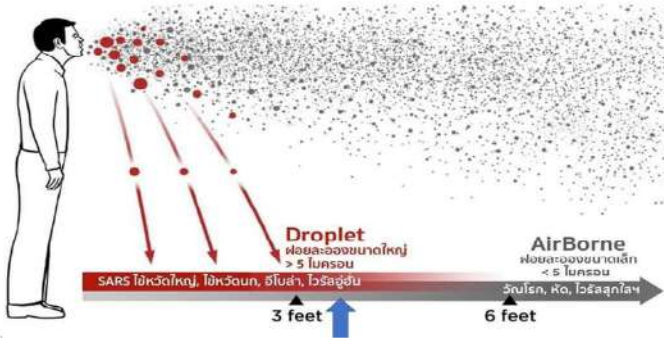
On 19 March 2020, Office of the Affairs and Projects under Her Royal Highness Princess Bajarakitiyabha’s Initiative, Office of the Attorney General hosted a seminar on “COVID-19 and the Domestic and Family Violence” conducted by Assoc. Prof. Suriyadeo Tripathi, director of the Moral Promotion Centre, expert in Family Psychology and Mental Health, and Dr. Wisit Prasitsirikul Duputy Director of Department of Disease Control, Bamrasnaradura Infectious Diseases Institute.

■ How to Protect Yourself From COVID-19

Severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 (SARS-CoV-2) is the strain of coronavirus that causes coronavirus disease 2019 (COVID-19), first discovered in Wuhan, China. 'CO' stands for corona, 'VI' for virus, and 'D' for disease. Formerly, this disease was referred to as '2019 novel coronavirus' or '2019-nCoV'. The COVID-19 virus is a new virus linked to the same family of viruses as Severe Acute Respiratory Syndrome (SARS) and some types of common cold. When a person who has COVID-19 coughs or sneezes or talks, they may spread droplets containing the virus a short distance. That is why we should keep the 1-2 meter distance in public to limit close contact with the others. Wearing a mask in the public could also reduce the risk of spreading the respiratory droplets that can carry the novel coronavirus.

The cell membrane of the COVID-19 is a kind of a fat itself, and so soap dissolves the fat. Regularly wash your hands with soap and water and do not touch your eyes, nose or mouth if your hands are not clean is the best ways of stopping the spread of coronavirus.

The most at risk to the coronavirus disease is older people, and those with underlying medical problems. Whereas, people with strong immune systems tend to have less symptoms or asymptomatic and can be recovered by their own.

■ **Mental Health and Domestic Violence During COVID-19**

Global pandemic may increase stress exponentially, including Thailand. The outbreak broadly cause people, regardless of whoever, the infected person or the people in a community, to feel anxious or distressed of contracting the virus. The impact of one’s mental health depends on their psychological well-being and emotional backgrounds, a vulnerable person is likely to feel under pressure and stress, if not receives a proper support.

- ✓ Accept the truth with a consciousness

“Mind opening and accepting things as they are” can reduce stress and anxiety. You may make a downward comparison to the more serious catastrophes or situation.

- ✓ Minimize newsfeeds

Try to reduce spend time watching or following news on COVID-19 that makes you feel anxious or distressed. Seek the latest information at specific times of the day, once or twice a day if needed.

- ✓ Assess your stress

The stressful situation, like the COVID-19, may cause the symptoms of stress you maybe experience, such as headache, decreased appetite, have trouble sleeping or feel nervous. If you recognize the stress, you may apply the stress management techniques in the following ways; singing, exercising, artwork or taking a breather. Spending time with friends and fun activities could also help relieve the stress you are facing.

- ✓ Always have a positive thoughts and practice positive self-talk

Letting go worries and fears using “self-talk” technique. Self-talk allows you to stay optimistic and generates encouraging thoughts in front of unfavorable situations.

Wearing mask, washing hands often and temperature screening as the COVID-19 preventive measure at the OAG Head Office

*Author Kosolwat Intujanyong, Director Office of the Affairs and Projects under Her Royal Highness Princess Bajrakitiyabha's Initiative
Translator Boonyawut Boonyatikarn, Public Prosecutor*

สำนักงานอัยการสูงสุดจัดเสวนาวิชาการในหัวข้อ “COVID-19 กับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว”

เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2563 สำนักงานอัยการสูงสุด โดยสำนักงานกิจการและโครงการในพระราชดำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา ได้จัดบรรยายให้ความรู้กับพนักงานอัยการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานอัยการสูงสุดในหัวข้อ “COVID-19 กับปัญหาความรุนแรงในครอบครัว” โดยมีวิทยากร รศ.นพ.สุริยเดว ทรีปาตี ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน) ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาและปัญหาครอบครัว และ นพ.วิศิษฎ์ ประลธิศิริกุล รองผู้อำนวยการสถาบันสถาบันบำราศนราดูร ฝ่ายพัฒนามหาวิชาการด้านโรคติดเชื้อ ผู้เชี่ยวชาญด้านโรคติดต่อ COVID-19 ณ ห้องประชุม 120 ปี สำนักงานอัยการสูงสุด อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติฯ

ทำอย่างไรไม่ให้ติดโควิด-19

Severe acute respiratory syndrome coronavirus (SARs-CoV-2) คือเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ โรคที่มีสาเหตุจากเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ซึ่งพบเป็นครั้งแรกในเมืองอู่ฮั่นประเทศจีน มีชื่อว่า โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โควิด-19 (COVID-19) - ‘CO’ มาจาก คำว่า Corona, ‘VI’ มาจาก Virus, และ ‘D’ มาจาก Disease ที่แปลว่า ‘โรค’ โดยก่อนหน้านี้เราเคยถึงโรคดังกล่าวว่า ‘โรคไวรัสโคโรนา’ สายพันธุ์ใหม่ 2019’ หรือ ‘2019’-nCoV’ ไวรัส โควิด-19 เป็นไวรัสชนิดใหม่ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับตระกูลของไวรัส ที่เป็นต้นเหตุของโรคซาร์ส (Severe Acute Respiratory Syndrome-SARS) หรือโรคทางเดินหายใจเฉียบพลันรุนแรง รวมทั้งโรคหวัดธรรมดาบางประเภทการไอ จาม จะมีละอองฝอยกระจายออก ดังนั้นเราจึงเว้นระยะห่าง 1-2 เมตร เพื่อจะไม่ได้สัมผัสโดยตรง หรือไม่ ก็ให้ผู้ที่ได้มีหน้ากากอนามัยใส่ป้องกันไม่ให้ละอองฝอยน้ำลายกระจายไปโดยผู้อื่น ซึ่งหากร่างกายสุดตมเอาละอองฝอยจากการไอ จาม ของผู้ติดเชื้อ ก็จะสามารถรับเชื้อไวรัสโคโรนาเข้าสู่ร่างกายได้ เชื้อไวรัสโคโรนา

2019 หรือ โควิด-19 (COVID-19) เป็นไวรัสที่มีไขมันหุ้มตัวอยู่เหมือนเปลือกเกราะไขมันแค่เราล้างมือด้วยน้ำสบู่ เปลือกเกราะไขมันจะถูกทำลาย เชื้อโควิด-19 (COVID-19) จะตายด้วย จึงควรล้างมือบ่อยๆ เลิกพฤติกรรมเอามือลูบหน้า จะไม่ทำให้เชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายทางตา จมูก ปาก ป้องกันเชื้อโรคโควิด-19 ได้ ผู้ที่เสี่ยงต่อการเสียชีวิต มักเป็น

ผู้สูงอายุ มีโรคประจำตัว คนที่มีภูมิคุ้มกันต่ำ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพร่างกายของแต่ละคน หากร่างกายมีภูมิคุ้มกันแข็งแรง ก็อาจจะเป็นแค่ไข้หวัดและสามารถหายได้เอง

อย่าเครียดจนโควิด-19 เป็นความรุนแรงในครอบครัว

ในวิกฤตไวรัสโคโรนา (COVID-19) ก่อให้เกิดความเครียดในวงกว้างทั่วโลกรวมทั้งประเทศไทยโดยเฉพาะประชาชนที่ได้รับผลกระทบ ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ติดเชื้อ ผู้ที่สัมผัส หรือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเกี่ยวข้องกับทุกรูปแบบ ทุกชนชั้น ทุกวัย ทุกเพศ รวมทั้งบุคลากร ทางสาธารณสุขจนเป็นความตื่นตระหนกประชาชน ในวงกว้าง ผลกระทบ ทางจิตใจขึ้นกับสภาวะทางจิต พื้นฐานอารมณ์และทุนชีวิตที่เป็นฐานเดิมของแต่ละคนที่แสดงออกมาไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ ผู้ที่มีสุขภาพจิตที่อ่อนแอหรือป่วยอยู่เดิมอาจแสดงอาการมากขึ้นได้หากไม่ได้รับการดูแล

ยอมรับเหตุการณ์ด้วยสติ

การเปิดใจยอมรับกับเหตุการณ์ซึ่งจะทำให้ลดความเครียดลงได้ โดยใช้หลัก 2 แบบ กล่าวคือ

- การเปรียบเทียบกับเหตุภัยพิบัติที่แยกว่า เช่น เหตุการณ์ในประเทศอื่นๆ ที่แรงกว่า
- การใช้กลไกทางจิตเพื่อลดแรงกดดันของตนเอง เช่น อาศัยความเชื่อว่าเป็นส่วนหนึ่งของกรรม หรือการประสบเหตุทั้งชุมชน สังคมในวงกว้าง ทำให้มีเพื่อนร่วมทุกข์หรือชะตากรรมเดียวกัน

พักการติดตามข่าวสารที่ใกล้ชิดเกินไป

ลดการกล่าวถึงเหตุการณ์ความรุนแรงของการระบาด หยุดการดูข่าวบ้างเพื่อลดความวิตกกังวลโดยติดตามวันละ 2-3 ครั้ง ก็เพียงพอ ตั้งสติสมาธิทุกวันนี้ใช้เทคนิคต่างๆ

สูดหายใจเข้าออกลึกๆ ในสถานที่โล่งแจ้ง อากาศสบายๆ วันละ 2-3 ครั้ง เดินสมาธิแบบสบายๆ ปลดปล่อยให้โล่ง ไม่พูดคุย อยู่ใกล้ใครให้รบกวนสมาธิ เพื่อเติมพลังใจให้ตนเอง

วัดระดับความเครียดตนเอง

ระดับปกติคือติดตามข่าวได้ดำเนินชีวิตอย่างระมัดระวังแต่เป็นปกติ จนเป็นระดับเตือน คือ เริ่มมีอาการทางกาย ปวดศีรษะ กินไม่ได้ นอนไม่หลับ การดำเนินตามวิถีชีวิตเปลี่ยนไป จิตใจ บั่นป่วน เป็นต้น ระดับเตือนควรหาคนที่สนิทใจเพื่อบรรเทาความเครียดหรือบริหารความเครียด ด้วยกิจกรรม สร้างโอกาสให้ตนเองเพื่อจัดการความเครียด ด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่นการพูดคุยกับคนที่ไว้วางใจหรือแม้แต่การพูดคุยกับตนเอง ร้องเพลง ฟังเพลง วาดรูป ออกกำลังกาย ดนตรี ศิลปะ สมาธิด้วยเพลง สป่าอารมณ์แบบทำเองในพื้นที่ที่ปลอดภัย

ฝึกมองโลกในแง่ดีและฝึกพูดระบายความเครียดกับตนเอง (Self talk)

เป็นการพูดกับตนเองแบบปล่อยใจปล่อยอารมณ์ เดินสบายๆ ในที่ส่วนตัว และฝึกการวางความเครียดนั้นลงด้วยคิดว่าเป็นปัญหาร่วมกันที่ทุกคนกำลังเผชิญ มองบวกว่าเรายังดีกว่าอีกหลายประเทศ หลายสังคมที่หนักและรุนแรงกว่านี้

เขียนโดย โกศลวัฒน์ อินทุจันทร์ยง ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการ
และโครงการในพระราชดำริพระเจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา

The Communicable Diseases Act B.E. 2558 (2015)

The rationale for the promulgation of this Act is as follows. The Communicable Diseases Act B.E. 2523 has been in force for a long time and contains some provisions that are not appropriate for the current situation as a result of the more frequent spread of severe communicable diseases and occurrence of outbreaks, including both new and recurring communicable diseases, as well as Thailand's adoption of and obligations under the International Health Regulations (2005). In this connection, it is considered expedient to develop and improve legal measures relating to surveillance, prevention and control of communicable diseases, so as to be in line with the current situation and the requirements under the International Health Regulations. It is, therefore, necessary to enact this Act.

Definition

“dangerous communicable disease” means a highly virulent communicable disease which is rapidly transmissible to other persons;

“epidemic” means a communicable disease or a disease of which the exact cause is unknown, which may be transmitted to other persons rapidly and widely or which has a higher incidence than normally observed;

National Communicable Disease Committee

The Minister of Public Health shall be a chairperson of National Communicable Disease Committee, who monitors the enforcement of this Act, while the Director-General of Department of Disease Control shall be a member and secretary of the

Committee. The Committee is entitled to establish policies, systems and guidelines on surveillance, prevention and control of communicable diseases to be implemented by State agencies, Provincial Communicable Disease Committees and the Bangkok Communicable Disease Committee for the execution of this Act;

COMMUNICABLE DISEASE SURVEILLANCE

In the case of occurrence of a dangerous communicable disease, a communicable disease under surveillance or an epidemic, the following persons shall notify a communicable disease control officer:

(1) in the case where a person infected or reasonably suspected of being infected with such communicable disease is found in a house, an owner of the house or a person in charge of the house or a physician who provides treatment;

(2) in the case where a person infected or reasonably suspected of being infected with such communicable disease is found in a sanatorium, a person responsible for the sanatorium;

(3) in the case where medical or veterinarian examination has been conducted and it is found that a pathogen which is a cause of such communicable disease may exist, a person who conducts the examination or a person responsible for the place where the examination takes place;

(4) in the case where a person infected or reasonably suspected of being infected with such communicable disease is found in a business facility or any other place, an owner or a person controlling such place.

PREVENTION AND CONTROL OF COMMUNICABLE DISEASES (Section 34)

When a dangerous communicable disease or an epidemic has occurred or is suspected of having occurred in any area, a communicable disease control officer in such area shall have the power to carry out, or issue a written order instructing any person to carry out the following:

(1) to require persons who are infected or reasonably suspected of being infected with the dangerous communicable disease or epidemic, or who are contacts or carriers to have a check-up or treatment or medical examination and, for the purpose of safety, such persons may be isolated, quarantined or controlled for observation;

(2) to require persons at risk of being infected with the disease to receive immunization on the date, time and place as prescribed by the communicable disease control officer;

(3) to take corpses or carcasses of the persons or animals which are dead or are suspected of being dead of the dangerous communicable disease or epidemic to have an examination or medical management or to be dealt with by any other means in order to prevent the transmission of the disease;

(4) to require owners, occupiers or residents in the houses, tenements, places or conveyances where the dangerous communicable disease or epidemic occurs to conduct a disinfection and destroy anything contaminated, or reasonably suspected of being contaminated with pathogens of the communicable disease or to improve sanitation to ensure hygienic conditions in order to control and prevent the transmission of the disease;

(5) to require owners, occupiers or residents in the houses, tenements, places or conveyances where the dangerous communicable disease or epidemic occurs to prevent the transmission of the disease by eliminating the animals, insects or immature insects which are a cause of the occurrence of the dangerous communicable disease or epidemic;

(6) to prohibit any person from carrying out or performing any act which may cause unhygienic conditions that may result in the transmission of the dangerous communicable disease or epidemic;

(7) to prohibit any person from entering or exiting isolated places, unless permission from the communicable disease control officer has been obtained;

(8) to enter the houses, tenements, places or conveyances where the dangerous communicable disease or epidemic has occurred or is suspected of having occurred for the purpose of surveillance, prevention and control to prevent the transmission of the disease.

In the case of urgent necessity to prevent the transmission of dangerous communicable diseases or epidemics, the Provincial Governor with the approval of the Provincial Communicable Disease Committee or the Governor of Bangkok with the approval of the Bangkok Communicable Disease Committee, shall have the power over his or her area of responsibility as follows:

(1) to order the temporary closure of market places, cooking or food selling places, beverage producing or selling places, factories, public meeting places, theaters, educational institutes or any other places;

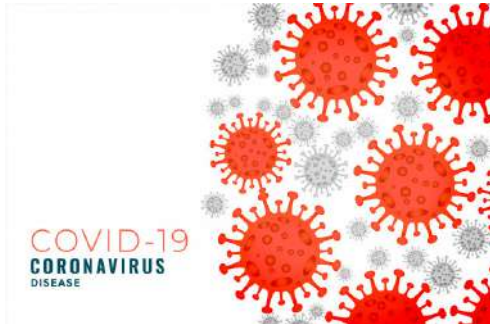
(2) to instruct persons infected or reasonably suspected of being infected with a dangerous communicable disease or an epidemic to temporarily cease performing their occupations;

(3) to order prohibiting persons infected or reasonably suspected of being infected with a dangerous communicable disease or an epidemic from entering public meeting places, theaters, educational institutes or any other places, unless permission from a communicable disease control officer has been obtained.

*Arranged by Kulachai Thonglongya, Public Prosecutor
Full translation: <http://web.krisdika.go.th/data/slideshow/File/2-EN>
COMMUNICABLE.pdf*

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558

พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 เป็นพระราชบัญญัติที่ ปรับแก้ไขและมีการเพิ่มเติมมาจากพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2523 เนื่องจากปัจจุบันโลกและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ได้มีการเปลี่ยนแปลงไป จากเดิมเป็นอย่างมาก ส่งผลให้โรคติดต่อหลาย ๆ โรคมีการอุบัติขึ้นใหม่และมีการแพร่ระบาดอย่างรวดเร็ว รวมทั้งวิธีการของการแพร่กระจายของโรคดังกล่าวก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามวิวัฒนาการของโลกและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงด้วย

บทนิยามที่สำคัญ (มาตรา 4)

“โรคติดต่ออันตราย” หมายความว่า โรคติดต่อที่มีความรุนแรงสูงและสามารถแพร่ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างรวดเร็ว

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคติดต่อหรือโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุของการเกิดโรคแน่ชัด ซึ่งอาจแพร่ไปสู่ผู้อื่นได้อย่างรวดเร็ว และกว้างขวางหรือมีภาวะของการเกิดโรคมากผิดปกติกว่าที่เคยเป็นมา

คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ (มาตรา 11)

คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นประธานกรรมการ ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคเป็นกรรมการ และเลขานุการ

คณะกรรมการมีหน้าที่กำหนดนโยบาย วางระบบ และแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดต่อเพื่อให้หน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด และคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานครดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

การเฝ้าระวังโรคติดต่อ (มาตรา 31)

กรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังหรือโรคระบาดตามนิยามกฎหมายเกิดขึ้น ให้บุคคลดังต่อไปนี้แจ้ง ต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

- เจ้าบ้านหรือผู้ควบคุมดูแลบ้าน หรือแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาลในกรณีที่พบผู้ที่ เป็น หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในบ้าน
- ผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาล ในกรณีที่พบผู้ที่ เป็นหรือมีเหตุ อันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานพยาบาล
- ผู้ทำการชันสูตรหรือผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้มีการชันสูตร ในกรณีที่ได้มีการชันสูตรทางการแพทย์หรือทางการสัตวแพทย์ตรวจพบว่าอาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว
- เจ้าของ หรือผู้ควบคุมสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นใด ในกรณีที่พบผู้ที่ เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้น ในสถานที่นั้น

การป้องกันและการควบคุมโรคติดต่อ (มาตรา 34)

เมื่อเกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดหรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดในเขตพื้นที่ใดให้ เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่นั้นมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- ให้ผู้ที่ เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดมารับการตรวจหรือรักษา หรือดำเนินการให้มีการแยกกักกัน หรือคุมไว้สังเกต
- ให้ผู้ที่มีความเสี่ยงที่จะติดโรคได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค
- ให้นำศพหรือซากสัตว์ซึ่งตายหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าตายด้วยโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดไปรับการตรวจ
- ให้เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้พักอาศัยในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะที่มีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้น กำจัดความติดโรคหรือทำลายสิ่งใดๆ ที่มีเชื้อโรคติดต่อหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคติดต่อ หรือแก้ไขปรับปรุงการสุขาภิบาลให้ถูกสุขลักษณะ
- ห้ามผู้ใดเข้าไปหรือออกจากที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาต
- เข้าไปในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะที่มีหรือสงสัยว่ามีโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเกิดขึ้นเพื่อเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมมิให้มีการแพร่ของโรค

กรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน

กรณีที่มีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อเป็นการป้องกันการแพร่ของโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อมีอำนาจ ในพื้นที่ความรับผิดชอบของตนดังนี้

- สั่งปิดตลาด สถานที่ประกอบหรือจำหน่ายอาหาร สถานที่ผลิตหรือจำหน่ายเครื่องดื่มโรงงาน สถานที่ชุมนุมชน โรงมหรสพ สถานศึกษา หรือสถานที่อื่นใดไว้เป็นการชั่วคราว
- สั่งให้ผู้ที่ เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย หรือโรคระบาดหยุดการประกอบอาชีพเป็นการชั่วคราว
- สั่งห้ามผู้ที่ เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดเข้าไปในสถานที่ชุมนุมชน โรงมหรสพ สถานศึกษา หรือสถานที่อื่นใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมโรค

COVID-19

เรียบเรียง/แปลโดย กุลชัย ทองลงยา อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด

Our Achievement in Dealing with COVID-19 Pandemic in Thai Prisons

It is widely accepted that the COVID-19 pandemic is one of the most difficult challenges for all prison systems and correctional professionals around the world because many prisons and correctional facilities are chronic overcrowded, making it impossible to keep physical distancing in such limited area. Besides, the unhygienic conditions and lack of proper access to healthcare could multiply the seriousness of disease outbreak situation.

However, amid the alarm over the rapid spread of COVID-19 through prisons, Thailand is still able to keep the situation on COVID-19 behind bars under control. To mitigate the spread of COVID-19, Thailand's Department of Corrections has implemented various important measures. First of all, during an initial stage, *'No people going in and out of the prison'* principle was applied. The quarantine zone was established at the reception unit in each prison while all prison staff members were instructed to automatically assume that the newly admitted inmates could be either COVID-19 patients or carriers. Thus, they must be in quarantine at the reception unit and go through body temperature measurement as well as monitoring of symptoms every day until completing the duration of 14-day quarantine. For those having a negative test result, they should be assigned and allocated to prison units in accordance with the classification system. As for a group of prison staff, the proper procedures including health screening and body temperature check were also adopted.

Secondly, to limit inmate movement, the Department of Corrections cancelled vocational training programs, both inside and outside the prison, and suspended the social visits. Nevertheless, the inmates could still keep in touch with their families by using televisiting facilities or online visitation via LINE application. In addition, all prisons and correctional facilities must provide their inmates and prison staff with sufficient face masks and alcohol-based hand sanitizers, as well as accurate perception and understanding about COVID-19.

Another determined attempt was about the morale of people behind bars. Apart from the COVID-19 preventative measures to ensure their safety, all staff members were individually provided with coronavirus insurance coverage for treatment and medical expenses. The Department of Corrections also announced

to offer 200,000 THB special grant if any of inmates died from COVID-19 infection inside the prison, to ease worry over coronavirus infections among inmates' families and to show real effort to prevent the spread of such pandemic.

As a result of all aforementioned measures, according to the statistics, only 5 COVID-19 confirmed cases were found behind bars: 2 prisoners (out of 380,000 prisoners) and 3 staff (out of 15,000 officers). More importantly, all of these cases have fully recovered from the infection without any death (as of May 2020).

Last but not least, it is crucial to highlight the significance of effective cooperation with the key partners including the Ministry of Public Health, the Department of Disease Control, and the Provincial Public Health Offices, as well as the host hospitals nationwide to make this achievement happen.

When the COVID-19 pandemic situation is improving and Thailand is entering the third stage of easing activity lockdowns, the Department of Corrections plans to reopen the prisons for visits again, starting from 1 June 2020 under some restricted rules and conditions, or new normal measures approved by the Provincial Disease Control Committee. By keeping the guard up in the fight with COVID-19, the Department of Corrections shall continue monitoring the situation of each prison closely to minimize the coronavirus infections until the crisis ends.

By Pol. Col. Dr. Naras Savestanan

Director General of Thailand's Department of Corrections

By Dr. Pimporn Netrabukkana

Director of Foreign Affairs Sub-division, Thailand's Department of Corrections

ความสำเร็จในการรับมือกับการแพร่ระบาดของโควิด-19 ในเรือนจำประเทศไทย

เป็นที่ทราบกันดีว่าการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด-19 ถือเป็นความท้าทายที่ยากยิ่งประการหนึ่งสำหรับระบบเรือนจำและปฏิบัติการงานราชทัณฑ์ทั่วโลก เนื่องจากเรือนจำและสถานที่คุมขังส่วนใหญ่ต่างประสบกับปัญหาความแออัด หรือ สภาพนักโทษล้นเรือนจำมาเป็นระยะเวลายาวนาน ทำให้ไม่สามารถเว้นระยะห่างทางสังคมในพื้นที่อันจำกัดได้ยิ่งไปกว่านั้น สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรคอาจทวีความรุนแรงได้มากยิ่งขึ้น หากสภาพภายในเรือนจำไม่ถูกสุขลักษณะ และผู้ต้องขังไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์ที่เหมาะสม และเพียงพอได้

อย่างไรก็ตาม ท่ามกลางการตื่นกลัวต่อการแพร่ระบาดของโควิด-19 ในเรือนจำ ประเทศไทยยังคงสามารถจัดการและรับมือกับสถานการณ์การแพร่ระบาดในเรือนจำได้อย่างน่าพอใจ ด้วยการดำเนินมาตรการสำคัญต่างๆ อย่างเป็นระบบ กล่าวคือ ในห้วงระยะแรก กรมราชทัณฑ์เน้นย้ำหลักการ “คนในห้ามออก คนนอกห้ามเข้า” และกักกันโรคที่แดนแรกรับ กำชับเจ้าหน้าที่เรือนจำทุกแห่งให้ลั่นนิษฐานไว้ก่อนว่าคนเข้าใหม่เป็นผู้มีความเสี่ยงติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังนั้น ผู้ต้องขังทุกคนจะต้องถูกกักกันโรคที่แดนแรกรับ ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่คอยตรวจวัดอุณหภูมิร่างกายและ ฝ้าสังเกตอาการทุกวัน หากครบ 14 วันแล้ว ผลการตรวจหาเชื้อเป็นลบ จึงจะส่งตัวผู้ต้องขังเข้าแดนต่างๆ ต่อไปตามระบบ สำหรับกลุ่มเจ้าหน้าที่เรือนจำก็ต้องเข้ารับการตรวจคัดกรองสุขภาพและวัดอุณหภูมิร่างกายทุกวันเช่นเดียวกัน

ประการต่อมา เพื่อจำกัดการเคลื่อนไหวของผู้ต้องขังให้น้อยที่สุด กรมราชทัณฑ์ได้ระงับโปรแกรมการทำงานและฝึกวิชาชีพ ทั้งภายในและภายนอกเรือนจำ รวมทั้งกำหนดมาตรการห้ามเยี่ยมญาติที่เรือนจำเป็นการชั่วคราว แต่ยังคงอนุญาตให้ผู้ต้องขังสามารถติดต่อญาติและครอบครัวได้ผ่านทางระบบเยี่ยมญาติทางไกล หรือเยี่ยมญาติออนไลน์ด้วย LINE Application นอกจากนี้ ยังกำชับให้เรือนจำทัณฑสถานทุกแห่งแจกจ่ายหน้ากากผ้า หมวกป้องกันใบหน้า พร้อมติดตั้งอุปกรณ์ทำความสะอาดมือให้แก่ผู้ต้องขัง และเจ้าหน้าที่อย่างเพียงพอ ตลอดจนการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง ต่อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ความพยายามอีกประการ เป็นเรื่องเกี่ยวกับขวัญและกำลังใจของ ที่ต้องอยู่หลังกำแพง โดยเจ้าหน้าที่เรือนจำทุกคนจะได้รับประกันชีวิตคุ้มครองหากติดเชื้อโควิด-19 จากการปฏิบัติหน้าที่ ยิ่งไปกว่านั้น กรมราชทัณฑ์ได้ประกาศมอบเงินเยียวยาจำนวน 200,000 บาท ให้แก่ครอบครัวของผู้ต้องขัง หากพบว่าผู้ต้องขังรายใดเสียชีวิต จากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ภายในเรือนจำ ทั้งหมดทั้งมวลนี้ ก็เพื่อคลายความกังวลต่อครอบครัวของ ผู้ที่อยู่ภายในเรือนจำ และเพื่อแสดงความมุ่งมั่นของกรมราชทัณฑ์ไทยที่มีต่อการป้องกันการแพร่ระบาดของก่อย่างแท้จริง

ผลจากความตั้งใจปฏิบัติตามมาตรการทั้งหมดดังที่กล่าวมาข้างต้น ที่ผ่านมาพบว่า มีผู้ติดเชื้อในเรือนจำเพียงแค่ 5 คน ได้แก่ ผู้ต้องขังและผู้เข้ารับการรักษาพิสูจน์ 2 คน (จากทั้งหมด 380,000 คนโดยประมาณ) และเจ้าหน้าที่เรือนจำ 3 คน (จากบุคลากรกรมราชทัณฑ์ประมาณ 15,000 คน) โดยไม่ปรากฏผู้เสียชีวิตแม้แต่ รายเดียว ทั้งนี้ ปัจจุบันผู้ติดเชื้อทุกรายได้รับการรักษาจนหายเป็นปกติแล้ว (ณ พฤษภาคม 2563)

ประการสุดท้ายที่ต้องเน้นย้ำก็คือ ความร่วมมือที่ใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพของกรมราชทัณฑ์กับหน่วยงานภาคีหลัก นั่นคือ กระทรวงสาธารณสุขกรมควบคุมโรค สาธารณสุขจังหวัด และโรงพยาบาลแม่ข่ายทั่วประเทศซึ่งประสานการทำงานร่วมกันอย่างดียิ่ง ทำให้ความสำเร็จครั้งนี้เกิดขึ้นได้อย่างสวยงาม

ในขณะที่สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 มีแนวโน้มดีขึ้นเรื่อยๆ และประเทศไทยเริ่มเข้าสู่ระยะที่ 3 ในการผ่อนคลายมาตรการปิดเมือง หรือ ล็อกดาวน์ กรมราชทัณฑ์จึงวางแผนที่จะเปิดให้บริการเยี่ยมญาติ ที่เรือนจำอีกครั้ง ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2563 เป็นต้นไป ภายใต้มาตรการและเงื่อนไขใหม่บางข้อให้สอดคล้องกับ วิถีชีวิตใหม่ ที่ได้รับการเห็นชอบ จากคณะกรรมการควบคุมโรคประจำจังหวัดนั้นๆ และด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจแบบ “การต่อयाดก” ในการต่อสู้กับเชื้อโควิด-19 กรมราชทัณฑ์จะยังคงติดตามดูแลสถานการณ์ในเรือนจำทัณฑ์สถานแต่ละแห่งอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันและลดโอกาส การแพร่ระบาดในเรือนจำจนกว่าสถานการณ์ หรือการต่อสู้ ยกนี้จะจบลง

เขียนโดย พ.ต.อ.ดร. ณรัชต์ เศวตนันทน์ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม
เขียนโดย ดร.พิมพ์พร เนตรพุกกณะ ผู้อำนวยการกลุ่มงานราชทัณฑ์ต่างประเทศ
กองทัณฑวิทยา กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

The Rule of Law and Law Enforcement during COVID-19 Crisis

Since the outbreak of coronavirus pandemic (COVID-19), which has caused numerous cases of infection, most governments ordered their citizens to shut down in their own home. This measure has been applied as main preventive measure to halt the spread of coronavirus or, at least, to reduce the outbreak. In Thailand, the government also declared the state of emergency and decided to impose a curfew to forbid people from going out of their residence during nighttime.

One problem facing many countries who declared the state of emergency is law enforcement to those who violate a curfew. After the emergency measures are declared, the declaration shall be effective in the following morning, which means all law enforcement authorities' officials of the main stream criminal justice system are compulsorily required to know and enforce such measures expeditiously declared by the government.

In fact, many measures declared by the government have led to a lot of problems in practice; for example, local officials in the remote area might not be aware of the measures. On the other hand, some groups of people may be excluded from the enforcement scope of the declared measures but still be mistakenly enforced due to the lack of awareness regarding measure exceptions of the relevant officials. For instance, in case of a curfew, fishermen, rubber tappers, and rescuers are exempted from the nighttime curfew, but practically they were treated like criminals who committed crimes in many countries. These are all caused by the fact that, under a state of emergency, the declared measures are almost instantaneously effective and, thus, too difficult for the relevant officials to be aware of.

One approach to reduce the aforementioned problems is that law enforcement authorities' officials must closely keep updating new laws and measures declared by the government. This is because either law enforcement without punishment, punishment of innocents due to officials' lack of awareness of sudden measures declared by the government, or mistakenly prosecution and sentencing of innocents due to officials' lack of sufficient understanding of such measures in details, are all in contradiction to the Rule of law, which is the heart and soul of justice administration to all people in the society. It is very important to realize that, while people in the country are still sorrowfully suffering, justice system must not also be a part that aggravate and worsen the crisis.

*Author Dr. Mark Charoenwong, Public Prosecutor
Translator Keingchon Amnueysit, Public Prosecutor*

หลักนิติธรรมกับการบังคับใช้กฎหมายในช่วงวิกฤต COVID-19

นับตั้งแต่ไวรัสโคโรนา (COVID-19) แพร่กระจายและมีผู้ติดเชื้อจำนวนมหาศาล ส่งผลให้รัฐบาลเกือบทุกประเทศทั่วโลกประกาศให้พลเมืองของตนอยู่บ้าน ซึ่งถือเป็นมาตรการหลักมาตรการหนึ่งในการหยุดการแพร่กระจายของเชื้อ หรืออย่างน้อยที่สุดก็เป็นการชะลอจำนวนผู้ติดเชื้อไวรัสดังกล่าวในประเทศไทยรัฐบาลก็ได้มีการประกาศใช้พระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน โดยหนึ่งมาตรการที่รัฐบาลได้ประกาศใช้ครั้งนี้คือการประกาศเคอร์ฟิว ซึ่งเป็นการห้ามออกนอกเคหสถานในเวลากลางคืน

ปัญหาหนึ่งที่พบได้ในหลายประเทศที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินคือ การบังคับใช้กฎหมายกับผู้ฝ่าฝืนคำสั่ง เนื่องจากการประกาศใช้มาตรการเพื่อแก้สถานการณ์ในภาวะฉุกเฉินนั้น เมื่อมีการประกาศแล้วคำสั่งดังกล่าว จะมีผลบังคับในวันรุ่งขึ้น ซึ่งนั่นหมายความว่าเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายตลอดกระบวนการยุติธรรมกระแสหลักจำเป็นต้องทราบและบังคับใช้มาตรการที่รัฐบาลได้ประกาศใช้

หากจะพิจารณาในความเป็นจริงแล้วคำสั่งที่มีการประกาศนั้น มีหลายกรณีที่เป็นปัญหาในทางปฏิบัติ เช่น เจ้าหน้าที่ในพื้นที่ห่างไกลไม่ทราบว่ามีมีการประกาศดังกล่าว หรือเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ทราบถึงการประกาศนั้นๆ แต่ไม่ทราบว่ามีการกำหนดข้อยกเว้น ที่ทำให้บุคคลบางจำพวกได้รับข้อยกเว้นไม่ถูกบังคับภายใต้ประกาศนั้นๆ ตัวอย่างเช่น ในการประกาศเคอร์ฟิว ชาวประมง คนกรีดยาง หรือเจ้าหน้าที่กู้ภัยอยู่ในกลุ่มผู้ที่ได้รับยกเว้นในเรื่องการออกจากเคหะสถานในยามวิกาล แต่จะเห็นได้ว่าในทางปฏิบัติ มีหลายประเทศที่มีการบังคับใช้กฎหมายเอาผิดกับบุคคลที่ได้รับยกเว้นในการประกาศเคอร์ฟิวดังกล่าว เหตุผลสำคัญประการหนึ่งคือภายใต้สถานการณ์ฉุกเฉินนั้นการออกคำสั่งให้มีผลเกือบจะทันที ทำให้ยากกับการรับรู้ของบุคคลากรทั้งหมดในกระบวนการยุติธรรม

วิธีการหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นในช่วงที่มีสถานการณ์ฉุกเฉิน คือเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายที่อยู่หน้างาน ต้องติดตามคำสั่งหรือกฎหมายต่างๆ ที่มีการประกาศใช้อย่างใกล้ชิด เพราะการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่มีการเอาผิดกับผู้ละเมิดคำสั่ง หรือเป็นกรณีที่มีการเอาผิดกับคนที่กฎหมายไม่ได้กำหนดให้การกระทำเป็นความผิด แต่เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายทำไปด้วยความผิดพลาดอันเกิดมาจากความไม่รู้ถึงการมีอยู่ของคำสั่งหรือกฎหมายนั้น ๆ หรือการไม่ใส่ใจในรายละเอียดในตัวคำสั่งทำให้มีการทำสำนวน การสั่งฟ้องคดี หรือการพิพากษาบุคคลซึ่งจริง ๆ แล้วไม่ใช่ผู้กระทำผิด หรือไม่มีการเอาผิดผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของรัฐ ถือเป็น การกระทำที่ขัดต่อหลักนิติธรรมซึ่งเป็นหลักสำคัญในการอำนวยความยุติธรรมให้กับคนในสังคม โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ประชาชนตกอยู่ในความเดือดร้อน กระบวนการยุติธรรมต้องไม่เป็นส่วนหนึ่งที่เข้าไป เพิ่มความเดือดร้อนดังกล่าวให้กับพี่น้องประชาชนอีก

เขียนโดย ดร.มาร์ค เจริญวงศ์ อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด

Successful International Cooperation in Extradition during the COVID-19 Pandemic

As the nations throughout the world confront the COVID-19 pandemic, closing borders to limit the international movement of people as a public health measure intended to prevent further spread of the COVID-19 disease has had an impact on one aspect of transnational criminal enforcement – extradition. This article will describe a successful instance of international cooperation in extradition during the COVID-19 pandemic.

The United States and Thailand are state parties to the Treaty Between the Government of the United States of America and the Government of the Kingdom of Thailand Relating to Extradition (Treaty), which was signed on December 14, 1983, and entered into force on May 17, 1991. According to Article 11 of the Treaty, if an extradition is granted, surrender of the person sought for extradition shall take place within such time as may be prescribed by the laws of the Requested State. The Treaty also provides that if that person is not removed from the territory of the Requested State within the prescribed time, that person may be set at liberty and the Requested State may subsequently refuse extradition for the same offense. Article 18 of the Treaty provides that expenses after the moment of surrender are to be borne by the Requesting State.

In February 2020, Thailand granted the extradition to the United States of a fugitive who was accused of murder, pursuant to the order of the Court of Appeals. The Court of Appeals order was final as of the date it was disclosed to the fugitive. Under the laws of Thailand, the United States was required to pick up this fugitive and remove him to the United States within 90 days from the date the Thai court order became final, in other words, during May 2020. The April 6 *Notification of the Civil Aviation Authority of Thailand on the Temporary Ban on All International Flights to Thailand (No. 2)* and its subsequent extensions, however, banned the entry of foreigners and international passenger flights to Thailand through May 2020 and beyond. How would the United States be able to send law enforcement escorts to remove this fugitive before the treaty deadline?

The answer was through cooperation between representatives of the two nations. In addition to the normal arrangements for an extradition surrender, the various government ministries, departments and agencies of both countries, including several that are not ordinarily involved in the logistics of extradition removals, closely coordinated to allow the U.S. law enforcement escorts to obtain official visas and a separate official permission to enter Thailand for the purpose of removing the fugitive. This close and direct coordination also resulted in official permission for the inbound international passenger flight to enter Thailand, land at the airport, and then depart from Thailand with the fugitive.

The United States and Thailand have long enjoyed a strong bilateral extradition relationship. Despite the challenges posed by the public health-related travel restrictions due to the COVID-19 pandemic, this extradition was successful! These arrangements were made possible by the close working connections and good rapport among the representatives of the U.S. Department of Justice, the Office of the Attorney General of Thailand, the Royal Thai Police, and the other participants, who all were empowered to communicate directly and quickly throughout the planning process and execution of the surrender. Everyone contributed to the team effort, and together we enforced the Rule of Law.

By Catharine Hartzbusch, U.S. Department of Justice Attaché – Bangkok

ความสำเร็จด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ การส่งผู้ร้ายข้ามแดน ระหว่างวิกฤตการณ์โควิด-19

ด้วยทุกประเทศทั่วโลกต่างเผชิญวิกฤตโรคระบาดโควิด-19 นำมาซึ่งการปิดพรมแดนระหว่างประเทศโดยมีวัตถุประสงค์จำกัดการเคลื่อนย้ายของประชากร เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มาตรการดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน บทความนี้อธิบายถึงตัวอย่างความสำเร็จด้านความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนท่ามกลางวิกฤตการณ์โรคระบาดโควิด-19

สหรัฐอเมริกาและประเทศไทยมีพันธกรณีระหว่างกัน ตามสนธิสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกาว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ. 2526 ทั้งนี้ ข้อ 11 ของสนธิสัญญาดังกล่าว หากการส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้รับการอนุมัติแล้ว การส่งมอบตัวบุคคลซึ่งร้องขอเป็นผู้ร้ายข้ามแดนต้องดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายของประเทศผู้รับคำร้องขอ หากไม่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาดังกล่าว บุคคลนั้นอาจได้รับการปล่อยตัว และประเทศผู้รับคำร้องขออาจปฏิเสธการส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดน บุคคลดังกล่าวสำหรับความผิดเดียวกันในภายหลัง นอกจากนี้ ข้อ 18 ของสนธิสัญญาดังกล่าว กำหนดให้ค่าใช้จ่ายซึ่งเกิดขึ้นภายหลังการส่งมอบตัวบุคคล เป็นภาระของรัฐผู้ร้องขอ

เดือนกุมภาพันธ์ 2563 ประเทศไทยอนุมัติให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนผู้ต้องหาในความผิดฐานฆาตกรรม ตามคำร้องขอของสหรัฐอเมริกา ตามคำพิพากษาถึงที่สุดของศาลอุทธรณ์ ทั้งนี้ ตามกฎหมายไทย สหรัฐอเมริกาต้องรับมอบตัวผู้ต้องหาให้แล้วเสร็จภายใน 90 วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด อีกนัยหนึ่งคือ ภายในเดือนพฤษภาคม 2563 อย่างไรก็ดี สืบเนื่องจากประกาศสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย เรื่องห้ามอากาศยาน ทำการบินเข้าสู่ประเทศไทย เป็นการชั่วคราว (ฉบับที่ 2) และประกาศขยายระยะเวลาฉบับอื่นๆ ได้ระงับการเดินทางของผู้โดยสารต่างชาติที่จะบินเข้าประเทศไทยตลอดช่วงเดือนพฤษภาคม 2563 ปัญหาและความท้าทายจึงมีอยู่ว่า สหรัฐอเมริกาจะส่งเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายมารับตัวผู้ต้องหา กลับไปดำเนินคดีได้ภายในกำหนดระยะเวลาได้อย่างไร

คำตอบต่อข้อท้าทายดังกล่าวคือ การดำเนินการผ่านความร่วมมือระหว่างเจ้าหน้าที่ทั้งสองประเทศ ทั้งนี้ โดยนอกเหนือไปจากกระบวนการในการส่งมอบตัวผู้ร้ายข้ามแดน ในสถานการณ์ปกติ หน่วยงานต่าง ๆ ของสองประเทศไม่ว่าหน่วยงานนั้นจะมีภารกิจ

ในสถานการณ์ปกติเกี่ยวข้องกับกระบวนการส่งมอบตัวผู้ร้ายข้ามแดน หรือไม่กี่ตาม ต่างได้ร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดความร่วมมือดังกล่าวนำไปสู่ผลลัพธ์ในการอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายของสหรัฐอเมริกาสามารถเข้าประเทศไทย เพื่อปฏิบัติภารกิจในการรับตัวผู้ต้องหา การประสานงานโดยตรงอย่างใกล้ชิดกันนี้เอง นำไปสู่การอนุมัติให้เครื่องบินสำหรับผู้โดยสารต่างชาติสามารถบินเข้าประเทศไทย และลงจอดที่สนามบิน ตลอดจนเดินทางกลับไปยังสหรัฐอเมริกาพร้อมด้วยตัวผู้ต้องหา

สหรัฐอเมริกาและประเทศไทยต่างได้รับประโยชน์จากความสัมพันธ์อันแนบแน่นผ่านข้อตกลงระหว่างกันด้านการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และเพราะเหตุนี้เอง การส่งผู้ร้ายข้ามแดนคดีนี้จึงสำเร็จได้ แม้จะต้องเผชิญความท้าทาย อันเนื่องมาจากการจำกัดการเดินทางสืบเนื่องจากสถานการณ์ด้านสาธารณสุขกรณีโรคระบาดโควิด-19 ความสำเร็จนี้เกิดขึ้นได้ผ่านทำงานอย่างใกล้ชิดและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้แทนกระทรวงยุติธรรมสหรัฐอเมริกา สำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตลอดจนบุคคลอื่น ซึ่งต่างก็ได้รับมอบหมายให้ประสานงานโดยตรงระหว่างกันด้วยความรวดเร็วโดยตลอดกระบวนการวางแผนและการส่งมอบตัวผู้ต้องหา โดยทุกคนต่างมุ่งมั่นทำงานร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันในการประกันหลักการบังคับแห่งกฎหมาย

เขียนโดย คุณแคเธอรีน ฮาร์ตเซนบุช
ผู้ประสานงานกระทรวงยุติธรรมสหรัฐอเมริกาประจำกรุงเทพมหานคร
แปล/เรียบเรียง นายรองรัฐ พุ่มคชา อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด

Establishment of the South East Asia Justice (SEAJust) Network

International cooperation in criminal matters is the cornerstone of coordinated efforts to prevent and combat organized and serious crime in its transnational manifestations. All the UN Crime Conventions (Drugs, Transnational Organized Crime and Corruption) contain provisions on international cooperation in criminal matters. However, these provisions are particularly at the heart of the UN Convention against Transnational Organized Crime (UNTOC Convention) because they provide Member States with a mechanism to cooperate on a broad range of “serious crimes” that meet the criteria of transnationality and involvement of an organized criminal group and encourage the widest measure of cooperation for mutual legal assistance (MLA).

Most states face obstacles in conducting international cooperation in criminal matters due to inadequate legal frameworks, differences between legal systems, language barriers, lack of direct contacts/trust and/or lack of knowledge about the material and procedural laws of other states, which frustrate efforts to obtain satisfactory cooperation from authorities of other jurisdictions.

One way that the United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) facilitates international cooperation in criminal matters is by supporting the development and implementation of regional legal cooperation networks. UNODC has supported the establishment of four legal cooperation networks. These include the Judicial Cooperation Network of Central Asia and Southern Caucasus (CASC), the West African Network of Central Authorities and Prosecutors (WACAP), the Great Lakes Judicial Cooperation Network (GLJC) and most recently, the South East Asia Justice (SEAJust) Network. Judicial cooperation networks have also been established by other entities, such as the European Judicial Network (EJN) which has been operational for 20 years and is the oldest of the networks and the model upon which the UNODC networks are based.

These networks provide a framework to facilitate informal operational cooperation between countries to gather information for investigations and prosecutions and promote expeditious execution of MLA requests for all forms of organized and serious crime, including terrorism. The networks work through formally appointed contact points who serve as “active intermediaries” to facilitate legal cooperation in criminal matters with competent authorities of other networks or countries, if requested. In addition to the case work performed by the network

contact points, the networks may facilitate the development or dissemination of practical tools and guides on international cooperation in criminal matters through the networks' regional meetings and capacity building activities.

In April 2019, with funding from the Government of Japan, UNODC undertook to support the establishment of a judicial cooperation network in Southeast Asia. Three regional meetings were held with the participation of Brunei Darussalam, Cambodia, Lao PDR, Malaysia, Myanmar, the Philippines, Singapore, Thailand, Timor-Leste and Viet Nam with the support of the Secretariat for the Treaty on

Mutual Legal Assistance in Criminal Matters (ASEAN Mutual Legal Assistance Secretariat). On 30 March 2020, in the third regional meeting held by videoconference and the following silence-procedure, the participants from eight countries in the region (Brunei Darussalam, Cambodia, Lao PDR, Myanmar, Singapore, Thailand, Timor-Leste and Viet Nam) agreed on the Terms of Reference (ToR) for the network called, “South East Asia Justice (SEAJust) Network”. UNODC serves as a coordination body responsible for the organization of all the SEAJust functions, such as, the organization of the meetings, maintaining the list of contact points, sharing information on challenges, achievements difficulties, establishing and maintaining of relations with other legal cooperation networks and central authorities from other countries, and fundraising for the SEAJust.

Like the other UNODC networks, the ToR for the SEAJust network provides that it will hold at least one plenary meeting per year. These meetings allow direct interaction between the contact points and provide a forum for discussion of practical and legal problems encountered in the context of legal cooperation as well as corresponding solutions. UNODC also provides other operational supports to the member countries. For example, in conjunction with the plenary meetings,

bilateral meetings for speeding up and/or resolving pending MLA cases can be organized upon request. The SEAJust network has already facilitated nine pending MLA cases, including with countries outside the region (like Uzbekistan). Under the situation of Covid-19 outbreak, UNODC is seeking ways to assist the work of all countries within its supported networks. In March it began to collect information on emergency measures on receiving MLA requests. As of June 2020, UNODC has gathered emergency measures on receiving MLA requests taken by 65 central authorities and disseminated it to over 160 countries including the SEAJust member countries.

UNODC is grateful for the active participation and good will of all the countries and the ASEAN Mutual Legal Assistance Treaty Secretariat to see this network become operational. We thank particularly the Office of the Attorney General of Thailand as the Central Authority for MLA for co-hosting the two meetings held in Bangkok. UNODC very much hopes that Indonesia, Malaysia and the Philippines, who were not able to participate in the third regional meeting, will participate in the network and also agree to the ToR so that better regional judicial cooperation can be attained.

Finally, it should be highlighted, mentioning that the membership of the SEAJust was agreed to be open to other countries and territories outside of the region. In this regard, UNODC believes the SEAJust has a great potential to serve as a unique platform that can mutually benefit various counterparts beyond the region. UNODC is fully committed to support the development of the SEAJust under the ownership of the eight starting member countries.

By United Nations Office on Drugs and Crime

การจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาเป็นเสาหลักของความพยายามร่วมกันในการป้องกันและต่อสู้กับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติและอาชญากรรมร้ายแรงข้ามชาติ อนุสัญญาเกี่ยวกับอาชญากรรมขององค์การสหประชาชาติทุกฉบับล้วนแต่บัญญัติถึงความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม บทบัญญัติเหล่านี้ที่ตัวเองที่เป็นหัวใจของการอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์การ (UNTOC Convention) เนื่องจากได้กำหนด ถึงรัฐสมาชิกและกลไกในการร่วมมือระหว่างกันและส่งเสริมมาตรการความร่วมมืออย่างกว้างขวาง

รัฐทั้งหลายต่างเผชิญกับอุปสรรคในการร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา ไม่ว่าจะเป็นเนื่องด้วยการไร้กรอบกฎหมายรองรับความแตกต่างทางด้านระบบกฎหมาย กำแพงภาษา การขาด ผู้ประสานงานโดยตรง และการขาดแคลนองค์ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายของรัฐอื่นๆ ซึ่งล้วนแต่เป็นอุปสรรคต่อความพยายามที่จะได้มาซึ่งความร่วมมือที่น่าพึงพอใจจากหน่วยงานผู้มีอำนาจ ของระบบกฎหมายอื่นๆ

แนวทางหนึ่งซึ่งสำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) ใช้ในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาคือ การให้การสนับสนุนให้มีการพัฒนาและจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือทางกฎหมายระดับภูมิภาค โดย UNODC ได้สนับสนุนให้มีการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือทางกฎหมายแล้วสี่เครือข่ายคือ Judicial Cooperation Network of Central Asia and Southern Caucasus (CASC) the West African Network of Central Authorities and Prosecutors (WACAP) the Great Lakes Judicial Cooperation Network (GLJC) และล่าสุดคือ the South East Asia Justice Network (SEAJust) นอกจากนี้ ยังมีเครือข่ายความร่วมมือทางการยุติธรรมที่ได้จัดตั้งในลักษณะอื่น อาทิ the European Judicial Network (EJN) ซึ่งได้ทำการมาแล้ว 20 ปี และเป็นเครือข่ายที่เก่าแก่ที่สุด ทั้งยังเป็นต้นแบบของเครือข่ายซึ่งสนับสนุนทั้งหลายอีกด้วย

เครือข่ายต่างๆ เหล่านี้มีกรอบการทำงานเพื่อสนับสนุนความร่วมมือ เชิงปฏิบัติการ ซึ่งไม่เป็นทางการระหว่างประเทศต่างๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลข่าวสารสำหรับการสืบสวนสอบสวน และการฟ้องคดี รวมถึงส่งเสริมให้การดำเนินการตามคำร้องขอความร่วมมือระหว่างประเทศ ในเรื่องทางอาญาเป็นไปด้วยความรวดเร็ว โดยเครือข่ายมีลักษณะการทำงานคือมีการแต่งตั้งผู้ประสานงาน ซึ่งมีหน้าที่เป็น “คนกลาง” (Active Intermediaries) ที่จะคอยประสานความร่วมมือทางกฎหมายทางอาญากับหน่วยงาน ผู้มีอำนาจของประเทศอื่นๆ หรือเครือข่ายอื่นๆ

ณ เดือนเมษายน พ.ศ. 2562 ด้วยทุนสนับสนุนจากรัฐบาลญี่ปุ่น UNODC ได้ดำเนินการสนับสนุนการก่อตั้งเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้มีการจัดการประชุมระดับภูมิภาคขึ้นสามครั้งโดยมีผู้แทนของประเทศที่เข้าร่วมคือ บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา สปป.ลาว มาเลเซีย เมียนมา ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย เวียดนาม และติมอร์-เลสเต โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักเลขาธิการสนธิสัญญาอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา ในวันที่ 30 มีนาคม 2020 การประชุมระดับภูมิภาคได้จัดขึ้นโดยอาศัยการประชุมผ่านจอภาพ โดยผู้แทนของประเทศซึ่งเข้าร่วมการประชุมแปดประเทศ (บรูไนดารุสซาลาม กัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา สิงคโปร์ ไทย เวียดนาม และติมอร์-เลสเต) ได้ตกลงกันเกี่ยวกับเนื้อหาของบันทึกขอบเขตอำนาจหน้าที่ (Term of Reference ; ToR) และตั้งชื่อเครือข่ายว่า “เครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEAJust)” UNODC ได้ให้การสนับสนุนในฐานะองค์กรประสานงานในการดำเนินการด้านต่างๆของ SEAJust อาทิ การจัดการประชุม การคอยรักษาความทันสมัยของรายชื่อผู้ติดต่อโดยตรงการแบ่งปันข้อมูลความท้าทาย ความสำเร็จ และอุปสรรค รวมถึงจัดตั้งและรักษาความสัมพันธ์ของเครือข่ายกับเครือข่ายความร่วมมือและ ผู้ประสานงานกลางอื่นๆนอกเหนือจาก SEAJust และยังรวมถึงการช่วยระดมทุนให้ด้วย

เช่นเดียวกับเครือข่ายที่ได้รับการสนับสนุนจาก UNODC อื่นๆ ToR ของเครือข่าย SEAJust กำหนดให้มีการจัดการประชุมประจำปีอย่างน้อยหนึ่งครั้งต่อปี โดยการประชุมจะให้มีการติดต่อกันโดยตรงระหว่างผู้แทนซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้ประสานงานโดยตรงรวมถึงจะมีการจัดเวทีไว้สำหรับการหารือปัญหากฎหมายและทางปฏิบัติของความร่วมมือทางกฎหมาย รวมถึงแสวงหาแนวทางแก้ไขด้วย UNODC ยังได้ให้การสนับสนุนเชิงปฏิบัติการกับประเทศสมาชิกอีกหลายประการ อาทิ การให้มีการประชุมทวิภาคีระหว่างประเทศสมาชิกเพื่อให้การดำเนินการตามคำร้องขอรวดเร็วขึ้นหรือเพื่อแก้ไขปัญหาคำร้องขอคงค้าง ซึ่งกรณีดังกล่าวยังเปิดให้ประเทศนอกภูมิภาคเข้าร่วมได้ด้วย ซึ่งภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของ

เชื้อไวรัสโคโรนา-19 UNODC ได้แสวงหาแนวทางต่างๆในการสนับสนุนงานของประเทศสมาชิก เครือข่ายต่างๆ โดยได้มีการรวบรวมข้อมูลของมาตรการฉุกเฉินในการรับมือของของประเทศต่างๆและส่งผ่านข้อมูลดังกล่าวให้กับประเทศสมาชิกเครือข่ายทั้งหลาย ซึ่งรวมถึงเครือข่าย SEAJust ด้วย

UNODC รู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งสำหรับการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันและเจตจำนงอันดีของทุกประเทศรวมถึงสำนักเลขาธิการสนธิสัญญาอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญาที่ต่างปรารถนาจะให้เครือข่ายนี้ดำเนินการได้ พวกเราต้องขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะสำนักงานอัยการสูงสุดแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นผู้ประสานงานกลางที่ได้เป็นเจ้าภาพร่วมในการจัดการประชุมทั้งสองครั้งขึ้น ณ กรุงเทพฯ ซึ่งทาง UNODC หวังเป็นอย่างยิ่งว่า อินโดนีเซีย มาเลเซีย และฟิลิปปินส์ ซึ่งไม่สามารถเข้าร่วมการประชุมครั้งที่สามได้นั้น จะเข้าร่วมในเครือข่ายความร่วมมือและเห็นพ้องด้วยกับ ToR ซึ่งได้จัดทำขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้ความร่วมมือในการยุติธรรมของภูมิภาคสามารถยกระดับให้ดีขึ้น

ท้ายที่สุดนี้ เป็นการสมควรที่จะเน้นย้ำว่า ประเทศสมาชิกของเครือข่าย SEAJust ยังได้ตกลงที่จะเปิดกว้างให้ประเทศดินแดนอื่นๆ นอกภูมิภาคสามารถเข้าร่วมได้อีกด้วย ในมุมมองนี้ UNODC เชื่อเป็นอย่างยิ่งว่า SEAJust มีศักยภาพเป็นอย่างยิ่งที่จะสามารถทำหน้าที่เป็นพื้นที่ซึ่งสามารถให้ประโยชน์ร่วมกันกับผู้เข้าร่วมที่หลากหลายยิ่งไปกว่าขอบเขตของความเป็นภูมิภาค UNODC มีพันธกรณีอย่างเต็มที่ที่จะสนับสนุนพัฒนาการของ SEAJust ภายใต้ความเป็นเจ้าของเครือข่ายของทั้งแปดประเทศสมาชิกผู้ก่อตั้ง

บทความโดย สำนักงานว่าด้วยยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ
แปลโดย เคียงชน อำนวยสิทธิ์ อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด

Impact of COVID-19 on Crime

There is no doubt that the Covid-19 pandemic is having a significant impact on the lives of individuals and society as a whole. The Thai government has implemented unprecedented measures at the very highest level in an attempt to stop the spread of the Coronavirus, including enforced isolation and quarantine, curfews and the closure of high-risk areas, travel restrictions, and the control of goods and medical supplies. While the government continues to focus on the containment of Covid-19, criminals are adapting their behaviour to exploit the fear and anxiety that prevail in society. Although some criminal activities have declined due to the pandemic, it has provided opportunities for new types of crime. The types of offences associated with Covid-19 are as follows;

1. Crime related to medical supplies and equipment

When the outbreak first began, medical devices to diagnose, prevent and treat Covid-19, such as diagnostic tests, ventilators and personal protective equipment (PPE), including surgical masks, face shields, respirator gowns and gloves, were scarce. There was also an unprecedented demand for alcohol-based hand sanitizer. Although the government played an important role in ensuring access to these supplies and equipment, panic buying across Thailand led to a shortage, especially of protective masks. Criminals were able to exploit this crisis by the means described below.

1.1 Sale of counterfeit and/or sub-standard goods

The sale of substandard and fake medical products, ranging from extremely expensive to inexpensive, had been a growing problem across the world, even before the pandemic struck. These substandard and fake medical products were more likely to exacerbate patients' injuries rather than heal them. The sales of counterfeit healthcare and sanitary products, such as surgical masks, testing kits and alcohol cleansing gel, both on and offline, have risen since the outbreak of this novel virus. In fact, these goods are typically produced by unauthorised manufacturers. In some cases, dirty and discarded sanitary masks have been collected, washed, ironed, repackaged and sold to desperate consumers, who truly believe they can protect them from this deadly virus.

1.2 Sale of overpriced medical supplies and equipment

Since Covid-19 led to market failure due to demand significantly exceeding supply, hence rendering it a seller's market, the Ministry of Commerce

imposed a control on prices and the distribution of surgical masks and hand sanitizers. However, some sellers still raised the price of surgical masks and alcohol gel unreasonably, while others began stockpiling protective masks to sell later, or for export at an extortionate price.

1.3 Fraud & Scams

Fraudsters and scammers have preyed on people's uncertainty and anxiety during the chaotic Covid-19 period. They have used many methods to exploit their victims, most of which were based on fear. For example, they called victims and convinced them that they were medical staff from the hospital and asked them to wire money urgently to help a relative who needed emergency Covid-19 treatment. Other methods were disguised as kindness, such as the launching of a fake fund-raising campaign to buy medical equipment for hospitals and health centres. which, of course, they never received. Furthermore, claiming to be an officer from the Ministry of Public Health, the criminal asked victims for personal and financial information/documents in order to steal their money. All the afore-mentioned crimes could be committed in the form of a cyber-attack.

2. Computer-related crime

Apart from online fraud, one of the greatest concerns that have arisen during the course of Covid-19 is related to the dissemination of false or misleading information, ranging from fake coronavirus treatments, false claims and harmful health advice to wild conspiracy theories. This inaccurate or distorted information, particularly when posted on social media platforms, causes fear, confusion and distrust of the healthcare system, thereby inadvertently spreading the virus. For example, some criminals post ads for products that guarantee 100% treatment or protection from coronavirus, which create a sense of urgency for people to buy them.

In conclusion, Covid-19 is not only changing the way we live, but also the way criminals commit crime. Certain crimes have declined, but some, such as selling counterfeit and overpriced medical equipment, fraud and computer crime, have emerged on an unprecedented scale. This changing nature of criminal behaviour requires policymakers and law enforcement agencies to move quickly to arrest the perpetrators, as well as anticipate and prevent opportunities for them to commit more new types of crime.

*By Tanongsak Mahakusol, Public Prosecutor
Office of the Attorney General
By Kannapat Chinvong, LL.B
Faculty of Law, Rangsit University*

ผลกระทบของโควิด 19 ต่อการประกอบอาชญากรรม

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าโรคติดเชื้อโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019 ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตของผู้คนและสังคมทั้งหมด ประเทศไทยได้พยายามใช้มาตรการในระดับสูงสุดอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนเพื่อพยายามที่จะหยุดยั้งการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา รวมถึงการใช้นโยบายการบังคับแยกผู้ป่วยและกักตัว ห้ามออกจากบ้านในยามวิกาล สั่งปิดสถานที่ที่เสี่ยงสูง ห้ามการเดินทาง และควบคุมสินค้าและเครื่องมือทางการแพทย์ ในขณะที่รัฐบาลมุ่งเน้นให้ความสำคัญไปยังการยับยั้งโรคโควิด 19 อาชญากรก็ได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อหลีกเลี่ยงประโยชน์จากความหวาดกลัวและความวิตกกังวลที่มีอยู่ทั่วไปในสังคม แม้ว่าอาชญากรรมบางอย่างจะมีจำนวนลดลงเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคก็ตาม อาชญากรก็ได้สร้างโอกาสในการก่ออาชญากรรม ประเภทใหม่ ๆ ขึ้นมา ประเภทความผิดที่เกี่ยวข้องกับโรคโควิด 19 ได้แก่

1. อาชญากรรมเกี่ยวข้องกับเวชภัณฑ์และอุปกรณ์ทางการแพทย์

ในช่วงแรกของการแพร่ระบาด อุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ใช้วินิจฉัย ป้องกัน และรักษาโควิด 19 ขาดแคลนเป็นอย่างมาก อาทิ ชุดตรวจโควิด เครื่องช่วยหายใจ อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (PPE) หน้ากากอนามัย หน้ากากกันกระเด็น หน้ากากป้องกันก๊าซพิษ เสื้อคลุมและถุงมือ นอกจากนี้ ยังมีความต้องการซื้อเจลแอลกอฮอล์ล้างมือจำนวนมากอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน แม้ว่ารัฐบาลจะมีบทบาทสำคัญในการจัดระเบียบให้ทุกคนสามารถเข้าถึงเวชภัณฑ์และอุปกรณ์ทางการแพทย์ แต่การซื้อที่ตื่นตระหนกของผู้บริโภคทั่วประเทศทำให้เกิดความขาดแคลนโดยเฉพาะหน้ากากอนามัย อาชญากรได้ฉวยโอกาสในวิกฤติดังกล่าวก่ออาชญากรรมดังต่อไปนี้

1.1 ขยายของปลอมหรือคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐาน

การขายผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ปลอมหรือคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานมีตั้งแต่ผลิตภัณฑ์ราคาถูกจนถึงราคาแพง ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นทั่วโลกก่อนที่จะมีโรคระบาดโควิด 19 เสียอีก ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ปลอมหรือคุณภาพต่ำกว่ามาตรฐานนอกจากจะมีแนวโน้มที่จะไม่สามารถรักษาผู้ป่วยแล้ว ยังทำให้ผู้ป่วยเกิดอันตรายหรืออาการทรุดลงมากยิ่งขึ้น การซื้อขายอุปกรณ์ดูแลสุขภาพและอนามัย เช่น หน้ากากอนามัย ชุดตรวจ เจลแอลกอฮอล์ ทำความสะอาด ทั้งบนโลกอินเทอร์เน็ตหรือร้านค้า ได้เพิ่มปริมาณขึ้นมหาศาลตั้งแต่หลังการแพร่ระบาดของไวรัสตัวใหม่นี้ โดยปกติแล้ว สินค้าเหล่านี้จะถูกผลิตโดยโรงงานซึ่งไม่ได้รับอนุญาต ในบางกรณี อาชญากรจะเก็บหน้ากากอนามัย ซึ่งถูกทิ้งและสกปรกมาซักล้าง ริดสีบบรรจุภัณฑ์ และขายให้กับผู้บริโภคซึ่งเชื่ออย่างบริสุทธิ์ใจว่ามันจะสามารถป้องกันโรคโควิด 19 ได้

1.2 ขยายเวชภัณฑ์และอุปกรณ์ทางการแพทย์เกินราคา

เนื่องจากโรคระบาดโควิด 19 ทำให้เกิดความต้องการซื้อ มากกว่าความต้องการขายจำนวนมาก จึงเกิดภาวะล้นเหลือของตลาด และเปลี่ยนเป็นตลาดของผู้ขาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ออกกฎเพื่อควบคุมราคาและกระจายสินค้าหน้ากากอนามัยและสารระงับเชื้อในมือ อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี ผู้ขายบางรายยังคงขึ้นราคาสินค้าหน้ากากอนามัยและเจลแอลกอฮอล์ล้างมืออย่างไร้ซึ่งเหตุผล ในขณะที่ บางรายเริ่มกักตุนสินค้าหน้ากากอนามัยเพื่อนำออกมาขายภายหลังในราคาที่ซูติร์ตีประชาชนหรือส่งออก

1.3 การฉ้อฉล หลอกหลวง

อาชญากรอาศัยโอกาสที่ผู้คนเกิดความรู้สึกไม่แน่นอนหรือวิตกกังวลในช่วงวิกฤติต่อลหมานโควิดกระทำความผิด อาชญากรใช้หลากหลายวิธีในการหลอกใช้เหยื่อ โดยเฉพาะใช้ความรู้สึกกลัวของเหยื่อ ตัวอย่างเช่น คนร้ายจะโทรศัพท์หาเหยื่อและแจ้งว่าเป็นบุคลากรทางการแพทย์จากโรงพยาบาลและให้เหยื่อโอนเงินให้โดยด่วนเพื่อนำไปใช้รักษาญาติที่ติดโรคโควิด 19 หรือในบางครั้งคนร้ายอาจอาศัยความเมตตาของเหยื่อในการกระทำความผิด เช่น คนร้ายรณรงค์จัดตั้งระดมเงินบริจาคเพื่อซื้อเครื่องมือแพทย์ในโรงพยาบาลหรือศูนย์การแพทย์ ซึ่งแท้จริงแล้วคนร้ายได้ฉ้อโกงเงินนั้นไป นอกจากนี้ อาจมีกรณีการอ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่จากกระทรวงสาธารณสุข และขอข้อมูลส่วนบุคคลโดยเฉพาะข้อมูลทางการเงินหรือเอกสารเพื่อมุ่งที่จะลักเงินในบัญชีของเหยื่อในภายหลัง ทั้งนี้ ความผิดที่กล่าวมาสามารถที่จะกระทำผ่านทางคอมพิวเตอร์ได้

2. อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์

นอกจากการฉ้อโกงออนไลน์แล้ว ประเด็นหนึ่งที่น่ากังวลซึ่งมีการกระทำผิดที่มากขึ้นในช่วงโควิด 19 คือการเผยแพร่ส่งต่อข้อมูลเท็จหรือทำให้เข้าใจผิด ตั้งแต่การหลอกหลวงวิธีรักษาโรคโคโรน่า การกล่าวอ้างข้อความอันเป็นเท็จ หรือคำแนะนำต่อสุขภาพอันเป็นอันตรายไปจนถึงทฤษฎีสมคบคิดต่าง ๆ ซึ่งข้อมูลที่ไม่ตรงความเป็นจริงหรือบิดเบือนนี้ โดยเฉพาะที่มีการแสดงออกในโลกสังคมออนไลน์สามารถก่อให้เกิดความกลัว ตื่นตระหนก และความไม่เชื่อใจต่อระบบสาธารณสุขของประเทศ ซึ่งส่งผลให้โรคไวรัสโคโรน่าสามารถแพร่ระบาดออกไปได้ ตัวอย่างเช่น คนร้ายโพสต์ข้อความรับประกันว่าผลิตภัณฑ์ชนิดหนึ่งสามารถรักษาหรือป้องกันโรคโควิด 19 ได้ 100 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งทำให้ผู้คนที่พบเห็นเกิดความต้องการซื้อมาใช้

โดยสรุปแล้ว โรคโควิด 19 ไม่ได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการใช้ชีวิตของผู้คนเท่านั้น แต่ยังเปลี่ยนวิถีการประกอบอาชญากรรมอีกด้วย ทั้งนี้ การกระทำความผิดบางอย่างมีจำนวนที่ลดลง แต่ในบางฐานความผิด เช่น ขยายอุปกรณ์ทางการแพทย์ปลอมหรือเกินราคา ฉ้อโกง และอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ กลับมีปริมาณคดีที่เพิ่มขึ้นอย่างไม่เคยมีมาก่อน เนื่องด้วยการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกระทำความผิดของคนร้ายตามที่กล่าวมา ผู้กำหนดนโยบายหรือเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนแนวทางการปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถจับกุมผู้กระทำความผิด อีกทั้งต้องคาดการณ์พฤติการณ์และป้องกันโอกาสของคนร้ายสำหรับการกระทำความผิดใหม่ ๆ ในอนาคต

เขียนโดย ทนงศักดิ์ มหาภูตล พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด

เขียนโดย กัญณภัทร ชินวงศ์ นิติศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยรังสิต

ASEAN Prosecutor Community News

In a show of solidarity to combat the COVID-19 pandemic, the Chinese government donated medical supplies to the ASEAN Secretariat (ASEC). The donation consists of 75,000 surgical masks, 300 bottles of hand sanitizers (500ml) and 35 infrared thermometers that will be used and distributed accordingly to utilised by the staff of ASEC. 21 April 2020 Jakarta.

Mr. Burhanuddin, Attorney General along with Mr. Setia Untung, Vice Attorney General reviewed location of THRU Rapid Test Drive and Distribution of Grocery Packages in front of Jalan Jakarta Prosecutor's Office. 14 May 2020. Jakarta.

ASEAN Prosecutor Community News

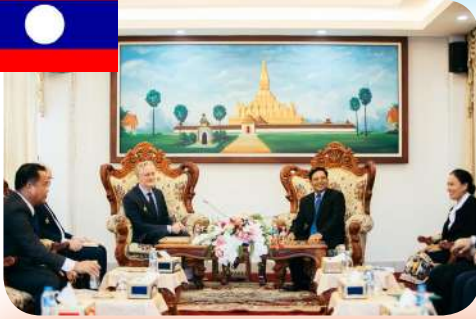

Mr. U Tun Tun Oo, Attorney General of the Union, Chairman of the Bar Council and its members hold the Bar Council meeting at the meeting room of the Office of the Attorney General of the Union. 2 June 2020. Nay Pyi Taw.

12th ASEAN-China Prosecutors-General Conference Opened in Siem Reap, Cambodia from 6 – 7 November 2019.

ASEAN Prosecutor Community News

Mr. Khamthane Souvong, Prosecutor General of the Lao PDR, awarded the Honorary Medals of the Office of the Supreme People's Prosecutor (OSPP) to Mr. Richard Philippart, President, and Mr. John Connolly, Director, of the Institute for Legal Support and Technical Assistance (ILSTA) for achievements in cooperation and technical support to the OSPP under the sponsorship of the governments of Luxembourg and Canada. 19 July 2020. Vientiane.

Editor's Note

This Thailand edition of the ASEAN Prosecutor Community Newsletter (APC News) No. 15 focuses on “COVID-19 PANDEMIC” for the purpose of raising awareness of COVID-19 pandemic problems and challenges among ASEAN prosecutors and law enforcement agencies in paying attention to these emerging challenges.

We are greatly honored to publish articles, “Our Achievement in Dealing with COVID-19 Pandemic in Thai Prisons” by Pol. Col. Naras Savestanan, Director General of Thailand’s Department of Corrections, “Establishment of the South East Asia Justice (SEAJust) Network”, “Successful International Cooperation in Extradition during the COVID-19 Pandemic” by Catharine Hartzenbusch, U.S. Department of Justice Attaché – Bangkok and “The Rule of Law and Law Enforcement During The COVID-19 Crisis” by Dr. Mark Charoenwong, Public Prosecutor.

There are also reports of important seminars, latest news and activities in our region presented in this issue, especially the Communicable Diseases Act B.E.2558 (2015) which aims to use as a tool to control the coronavirus disease 2019 or COVID-19.

We would like to thank all authors and translators for their contributions and their supports. We also encourage all ASEAN Prosecutors to kindly send us any articles, news and activities to publish in the next newsletter in order to share with all ASEAN Prosecutors.

ASEAN Prosecutor Community Newsletter.

Editorial Advisors: Chatchom Akapin, Phairach Pornsomboonsiri, Jumpon Phansumrit

Editor: Yongyoot Srisattayachon

Editorial Board: Rongrat Poomkacha, Wisarunya Supakarapongkul, Kulachai Thonglongya, Akareeya Ngamwongpaiboon, Boonyawut Boonyatikarn, Nat Nimitchaitham, Setha Tienpiragul, Tanongsak Mahakusol, Keingchon Amnueysit, Chavalida Piromwongse, Witchudakorn Sriken, Jaruwan Klanarong

ASEAN Prosecutor Community Newsletter

More information at www.asean.ago.go.th

ASEAN Prosecutor Community

ASEAN Community Missions Centre,
 International Affairs Department,
 Office of the Attorney General,
 Government Complex, Building A,
 Chaengwattana Road, Lak Si,
 Bangkok 10210, Thailand

E-mail: asean.ago@gmail.com

